

Der kan desuden afholdes udgifter til særlige ydelser, som barnet eller den unge har behov for under anbringelsen.

Til § 49

Bestemmelsens stk. 1 svarer til bistandslovens § 96, stk. 1. Det er således fortsat amtskommunens opgave at sørge for, at der er det nødvendige antal døgninstitutionspladser til de børn og unge, som kommunerne i amtskommunen har besluttet at anbringe uden for hjemmet. Dette gælder, hvad enten det er på grund af pasningsbehov, herunder aflastning, eller fordi der er behov for en særlig socialpædagogisk indsats på grund af adfærdsvanskeligheder, en betydelig og varig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller andet. Amtskommunen har tillige forpligtelse til at stille dagpladser til rådighed for ambulans behandling af børn og unge med sociale adfærdsproblemer.

Forslagets stk. 2 svarer til bistandslovens § 96, stk. 2, med den ændring, at der ikke skal indgås en overenskomst med de selvejende institutioner. En aftale er tilstrækkelig.

Til § 50

Bestemmelsen er en sammenskrivning af bistandslovens §§ 66 a, stk. 2, og 100. Efter bestemmelsen betaler forældrene og barnet eller den unge for det formidlede døgnophold efter regler, som fastsættes af socialministeren.

Til § 51

Bestemmelsen svarer til bistandslovens § 66 b. I bestemmelsen opstilles særlige krav til kommunens videre behandling af en sag i de tilfælde, hvor kommunens undersøgelse har ført til, at den mest formålstjenlige foranstaltning må anses at være en anbringelse uden for hjemmet. Dette gælder, hvadenten anbringelsen sker med samtykke eller iværksættes tvangsmæssigt.

Efter forslagets stk. 1 skal der udarbejdes en plan for barnets eller den unges ophold, forinden der træffes afgørelse om at anbringe barnet eller den unge uden for hjemmet. Udarbejdelse af en plan skal tjene til at gøre kommunernes overvejelser målrettede og systematiske, og kravet om planlægning af indsatsen, før denne iværksættes, skal bidrage til en kontinuitet i børnesagerne, som må tillægges stor betydning.

I forslagets stk. 2 opregnes de elementer, som planen i alle tilfælde skal indeholde en beskrivelse af. Planen skal ikke indeholde en detaljeret tilrettelæg-

gelse af de mere praktiske forhold vedrørende anbringelsen, men skal præcisere de overordnede forhold vedrørende barnet eller den unge.

Uanset om anbringelsen er frivillig eller sker tvangsmæssigt, er planens centrale element angivelsen af formålet med anbringelsen. For en frivillig anbringelse efter forslagets § 38, stk. 2, nr. 11, er angivelsen af formålet tillige knyttet til bestemmelsen i forslagets § 52 om det informerede samtykke, idet det heri er fastsat, at samtykke fra forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 15 år, skal omfatte formålet med anbringelsen. Det må således beskrives, hvad der ønskes opnået med anbringelsen uden for hjemmet, dvs. hvorfor en anbringelse må anses for at kunne løse de problemer og vanskeligheder hos barnet og den unge, som undersøgelsen har klarlagt.

Planen skal tillige angive anbringelsens forventede varighed. Det kan i praksis være vanskeligt at angive tidsperspektivet ved en anbringelse, men det må anses for vigtigt, at det konkret overvejes, hvilken tid opnåelse af formålet må anses at kræve, og at forældrene får kendskab til resultatet af disse overvejelser. Varigheden vil være et væsentligt forhold for forældrene ved enhver anbringelse.

Planen skal herudover tage stilling til de særlige forhold vedrørende barnets eller den unges pleje, behandling, uddannelse m.v., som den konkrete situation giver anledning til. Det bør tillige beskrives, hvilken type af de forskellige opholdssteder der menes egnet til at klare barnets eller den unges problemer. Kan det forudses, at der vil blive tale om successiv anvendelse af forskellige typer af opholdssteder, bør beskrivelsen omfatte dette forhold.

I Socialforskningsinstitutets arbejdsnotat fra marts 1997 »Når børn og unge anbringes« fremhæves, at der i et meget stort antal anbringelsessager ikke følges op med støtte til forældrene, mens barnet eller den unge er anbragt uden for hjemmet, selvom årsagen til anbringelsen i flertallet af tilfældene også skyldes forhold hos forældrene.

Det er derfor i bestemmelsen præciseret, at planen skal angive, hvilke foranstaltninger der selvstændigt påtænkes iværksat til støtte for familien, mens barnet eller den unge er anbragt uden for hjemmet og i tiden derefter. Dette krav skal ses på baggrund af, at det er afgørende for en vellykket indsats, at der er tale om en helhedsorienteret indsats, der også målretter sig mod årsagerne til anbringelsen, og som omfatter både barnet eller den unge og familien.

Behovet for en anbringelse på frivilligt grundlag kan opstå så akut, at det ville være i modstrid med formålet med anbringelsen at lade denne afvente udarbejdelse af en plan. Efter forslagets stk. 3 skal det i